

FONÓ

rokkával fonok
köldöksinórt
és orsóra szüllek
szövedeidbe
bodzát és vadkendert
ültetek
kiszárított lánykorom
kötegeit kifeszített
hajszáladra teregetem
napfényben fürösztelek
szikkadásig
fapadra fektetlek
összetöröm gerinced
vaskefével fésülöm
koponyádra magzatburkod
fehér vályogba
névtelenül vésem
dátumod mikor
először vérzel
befőzöm télire
üvegbe zárom méhed
kamráiba rozmaringot
levendulát lóगतok
míg petefészkeidből
molylárvák rágják ki maguk
lyukakba lisztet szórok
kezeiddel tanítom
magad dagasztani
megkelt alakod formáját
homokkal töltöm ki
forgatlak forgatlak
bele tenyerekbe
ujjakba ölekbe

vissza rokkámra
orsómra
szüllek

PAPNÓ

*Ezért az asszonynak viselnie kell a fején
az alárendeltség jelét az angyalok miatt.*

upright

ösztrogén szinted emelkedik
méhedből sófárt fújó angyalok
hajtják fogatod
ilyenkor fakul ki a csalánmező
a zsálya ekkor virágozik
fügefádon már szám szerint öt levél van
a csapáson tyúkhúrok nyúlnak kerekeid felé
hajtani könnyű ha nem te irányítasz
nézz le a tenyeredre számold meg ujjaid
köröm alá ragadt fűprés zöldül és
hajlataidból ibolya nő ki
megtanultál a locsolásra várni és
betört virágok között felnőni
tenyered vonalai lehetnek-e fatörzs nélkül
vagy jelenthetik-e hullámok redőit a homokban
élvezheted-e a nyakad körül a szíjat
vajon élvezed ha magadnak szorítod

reverse

kendőt tekercsz a koponyád köré
szádban ízlik az anyag
tenyeredben kétezer petesejt növeszt ujjakat
álmodban nem látod a kezéd

a hullámok striákat vernek combodon
ha kiszárad tengered
csiperke és kakukkfű bújik ki belőle
énekelni tanítod a méhed és
vérrel tapasztani benne madárfészket
karjaiddal köröket írsz tested vonalában
és széttéped a halászhálók rácsait
kendődet saját nedvedbe meríted
papok arcképe ragad bele
tanulj meg földet körömmel kaparni
gyökereket simogatni
hajszálakat csokorba rendezve
nyakad köré tekerni
most emelkedik ösztrogén szinted